

העולם כאילו הוא פגום וחסר מעבודתו השלימה מאחר שלא נבראו גופות לאותם הרוחות (אמת ליעקב), **בֵּינָן דְּאֵתְּקַדְּשׁוּ (עֲלֵמִין) יִשְׂרָאֵל, וְאֵשֶׁתְּלִימוֹ בְּדַרְגֵּיהוֹן, וְאֵשֶׁתְּכַחוֹ לְיוֹאֵי בְּסֶטֶר שְׁמַאלָא** ומכיון שהתקדשו ישראל ונשלמו במדרגתם של כהנים לויים וישראלים שאז נמצאו הלויים אחוזים בצד השמאל של הגבורה דו"א, **כַּד (ס"א פְּדִין) אֵשֶׁתְּלִים הֵהוּא פְּגִימָא דְעֵלְמָא, דְּמֶסֶטֶר שְׁמַאלָא** אז ע"י עבודת הלויים בביה"ק אז נשלם אותו הפגם והחסרון של העולם בכך שלא נשלמה מלאכת בריאת גופות השדים שהם מצד השמאל [זה] (רמ"ק).

הלויים נטהרו ונשאו את המשכן וכך תקנו את פגם העולם

וְעַל דָּא בְּעָאן לְאַתְּדַבְּאָה לְיוֹאֵי, וּכְדִין כִּלָּא אֶתְּכִלִּיל בְּיַמֵּינָא, וְעֵלְמָא לָא אֶתְּפְּגִים ולכן צריך לטהר את הלויים בכדי

אור הרשב"י

השדים ששורשם בגבורה הם יתגשמו וירדו עד תכלית הד' יסודות ושם יפעלו את פעולתם, אמנם היתה מהחכמה עליונה שלא תתחוק הגבורה בבריות האלו בכדי שלא יטשטשו את העולם, ולכן זה שהם נשאו בלא גוף גשמי זה מורה שנגרעה ונחסרה הגבורה העליונה, כי היא לא התפשטה עד למטה, ולכן כאשר באו הלויים ועבדו בביה"ק בקדושה מצד הגבורה אז נמצא שנשלמה הגבורה ע"י התלבשותה למטה בלויים ועי"כ נשלם אותו חיסרון.

היסודות הכבדים כלום שטיסתן גדולה, יעופו ולא ייגעו. וענין האכילה ללחוך מן המים והאש הריחות והליחות, כענין האש שתלחוך המים אשר בתעלה. והוא ענין ההקטרות שיעשו בעלי נגרומנסיא"ה לשדים, וסיבתה היובש אשר תיבש האש אשר באויר בגופן, וצריך להחזירה, כאשר היא האכילה באדם לצורך מה שהוא ניתך ממנו.

[זה] וכתב הרמ"ק שסוד הענין הוא שאין הספירה נשלמת אלא רק ע"י שהיא תתפשט עד העולם התחתון ואז היא נשמה אל הפעולות הגשמיות, ולכן היה ראוי שאלו

הלימוד היומי

לע"נ חכם סלמאן מוצפי זצוק"ל

שלא יתחזקו סיגי הגבורות שהם כוחות הקלי' הנמצאים באותם השדים והרוחות, וע"י טהרת הלויים הכל ייכלל בחסד שבימין ויומתקו הגבורות ועי"כ לא יפגם העולם, וּבְגִין כֶּן בְּתִיב, וְעֵבֶד הַלְוִי הוּא. הוּא אֲשֵׁלִים לְסֹטֵר שְׁמֵאלָא ומשום כך כתוב 'ועבד הלוי הוא', דהיינו שהלוי הוא משלים את החיסרון שבצד שמאל כי הלוי הוא יתקן את מה ש'הוא' דהיינו את צד הצפון של הגבורה (עטרת צבי). הוּא אֲשֵׁלִים לְפָנֵינוּ דְעֵלְמָא והוא צריך להשלים את הפגם של העולם על שאין שורש אל הגבורה בעולם. וְאִפִּילוּ הוּא סֹטֵרָא דְצָפוֹן, דְּאִשְׁתָּאֵר חֶסֶר בְּעֵלְמָא, כִּד בְּרָא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵלְמָא. לְיוֹאֵה בְּאֵרוֹנָא אֲשֵׁלִים לְכֻלָּא ואפילו את אותו צד צפון של הגבורה שנשאר חסר בעולם מתי שברא הקב"ה את העולם אז גם אותו הלויים ע"י הארון ישלימו ויתקנו בו את הכל. מֵאִי בְּאֵרוֹנָא ומה הכוונה בארון. בְּהוּא מְטוּלָא דְהוּוּ נְטִילֵי בְּמִשְׁכְּנָא, אֲשֵׁתִלִים כֹּל הוּא פְּגִימוּ עַל יְדֵיהּ אלא ע"י אותו המשא של הארון שהיו נושאים הלויים בעת נשיאת המשכן אז בזה נשלם כל הפגם של העולם, כי מאחר שהארון הוא בסוד המלכות כדוגמת העולם אז לכן כאשר נשאו הלויים את הארון אז נתקן בזה הפגם של העולם (רמ"ק) הוּא: [17] לְעֵילָא לְשְׁמֵאלָא. הוּא: אֶתְכֵּלִיל בִּימִינָא כי ע"י הלוי אותה הבחינה של הגבורה שבצד השמאל, הוא הלוי היה מכלילה בחסד שבימין ועי"כ היא היתה מתמתקת.

אור הרשב"י

[17] הרמ"ק גורם ההוא לעילא.

הלימוד היומי

לע"נ חכם סלמאן מוצפי זצוק"ל

ע"י פחד הדין בני האדם מקיימים מצוות ושבים בתשובה

תוּ הוּא: דָּא עֲתִיקָא עוד פירוש שמש"כ 'הוא' פירושו שהוא א"א הנקרא

עתיקא קדישא, וא"א נקרא הוא מאחר שהוא נעלם ביותר (אמת ליעקב). • (ס"א תא

חזי ול"ג מן תו) **אַלְמִילָא דִּינָא לָא אֲשַׁתְּכַח בְּעֵלְמָא, לָא הוּוּ**

יְדַעֵי בְּנֵי נִשְׂא מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה ומבאר איך עבודת הלוי הוא בא"א:

כי אילו הדין לא היה נמצא בעולם אז לא היו בני האדם מכירים את האמונה העליונה,

וְלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּנֵי נִשְׂא בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא יִתְקַיְימוּ פְּקוּדֵי

אוֹרֵייתָא ולא היו בני האדם עוסקים בתורה וממילא לא היו מתקיימים מצוות התורה,

מאחר שע"י פחד הדין בני האדם מקיימים מצוות ושבים בתשובה, **פּוֹלְחָנָא**

שְׁלִימוּתָא דִּישְׁתְּכַח בְּעֵלְמָא לְגַבֵּי מְלַכָּא קְדִישָׁא, מֵאֵן

עֲבִיד לֵיהּ ואם כן נמצא שהעבודה השלימה שנמצאת בעולם מי הגורם שהיא

תעשה. **הוּוּי אוֹמֵר דָּא לֵיוֹאָה** הוי אומר שזה מחמת הלוי האחוז בדין, ומשום

כך אנו אומרים שעבודת הלוי הוא בא"א כי בכל עבודתו השלימה הוא מקשר ומייחד את

כל הבחינות מהמלכות עד א"א בכדי שהם יהיו כסא אל הא"ס ב"ה (רמ"ק). •

הלוי בכח עבודתו גורם את שלימות היחוד של זו"ן

וְתוּ וְעֵבֵד הֵלְוִי הוּא, כְּמָה דְאֵתְ אָמֵר (דברים ד) **כִּי יְהוּה**

הוּא אֱלֹהִים. הוּא אֲשֵׁלִים שְׁלִימוּתָא, לְמִיְהוּי כְּלָא

חָד ועוד פירוש שמש"כ 'עבד הלוי הוא' פירושו שהוא כמו מש"כ כי 'ה' הוא אלהים'

ופירוש הפסוק שצריך לייחד את ז"א הנקרא הוי"ה עם המלכות הנקראת אלהים, וכן מש"כ

'ועבד הלוי הוא' פירושו שהוא הלוי בכח עבודתו הוא גורם את שלימות הייחוד של ז'ו"ן
 בכדי שהם יהיו בבחינה אחת כי תיבת 'הוא' הוא אותיות א' ו"ה והם משלימות את כס י"ה
 שהם ז'ו"ן בכדי להיות כסא הוי"ה. **הוא: פְּשִׁיטָא לְקַבְּלָא לְפִנְסַת**
יִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (שיר השירים ב) **שְׂמַאלוֹ תַּחַת**
לְרַאשֵׁי, בְּגִין לְחַבְרָא זְוּנָא כְּחָדָא ואיך הלוי גורם את ייחוד ז'ו"ן,
 אלא 'הוא' שהכוונה על הלוי שהוא בזרוע השמאל של הגבורה דז"א, שאז ז"א פושט את
 ידו השמאלית בכדי לקבל אליו את המלכות הנקראת כנסת ישראל בסוד הייחוד כמש"כ
 'שמאלו תחת לראשי', דהיינו שסוד הייחוד הוא מתחיל מהשמאל בסוד התחממות אש
 התשוקה והוא בכדי לייחד את ז'ו"ן כאחד. **מֵאַן אַתְּ עַר רְחִימוֹתָא. הָוִי**
אוֹמַר הוּא ואז נמצא שמי הוא זה שמעורר את אהבה בתחילה, הוי אומר שזה הלוי
 החתום בגבורה הנקרא 'הוא', מאחר שסוד התעוררות האהבה הוא ע"י חמימות האש שמצד
 הגבורה (מק"מ). **תּוּ הוּא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר** (ס"א תו הוא דא עתיקא כְּמָה
 דְאַתְּ אָמַר כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים) (תהלים ק) **הוּא עֲשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עִמּוֹ** עוד
 פירוש שמש"כ 'הוא' פירושו שהוא ז"א כמש"כ 'הוא עשנו ולו אנחנו עמו' שהכוונה על ז"א
 שהוא עשנו ואנו עמו (רמ"ק). **בְּגִין כֶּךָ הוּא: לְתַתָּא. הוּא: לְעֵילָא.**
הוּא: אַתְּנִלְיָא. הוּא סְתִים. הוּא אֱלֹהִים ובגלל שביארנו שהכיניו
 'הוא' יכול להתבאר בכמה ביאורים כמו שביארנו שמש"כ 'הוא' הכוונה על המלכות בסוד
 נשיאת הלויים את הארון או על א"א או על הגבורה או על ז"א, אז לכן 'הוא' הכוונה על
 המלכות שלמטה ו'הוא' הכוונה על הגבורה שלמעלה ו'הוא' הכוונה על ז"א שהוא בחינה
 נגלית ו'הוא' הכוונה על א"א שהוא בחינה נעלמת וסתומה וזו עבודת הלויים היא גורמת